

Men er det nødvendigt for Bevarelsen af Vildtbestanden, at vi faar udvidede Fredningsbestemmelser, er jeg villig til at modtage Ændringer i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Holstein brugte ogsaa meget stærke Ord om den Bestemmelse, at Jagtretten skal følge Brugsretten. Det forstaar jeg meget vel, for det ærede Medlem er jo en virkelig Godsejer, det ærede Medlem Hr. Ulrich er jo kun Forpagter, og naturligvis gaar det ikke an, at man lader sig distancere af en Forpagter, naar det gælder om at værne og varetage Godsejernes Interesser. Naturligvis kan Godsejerne ikke være glade ved, at Jagtretten overlades til Brugeren af Jorden, naar det er en Godsejer, der ejer den, men derfor føler jeg mig ikke overbevist om, at det Standpunkt er rigtigt og retfærdigt. Det ærede Medlem sagde, at bag ham og hans Standpunkt stod Tusinder af Godsejere og Lystjægere. Selv om det er rigtigt — og jeg har nok set, at der er blevet holdt Protestmøder af Folk, som var misfornøjede med det foreliggende Jagtlovsforslag —, saa føler jeg mig dog overbevist om, at der findes mange flere, ogsaa Jægere, Gaardmænd, Husmænd, Fiskere og andre, der hellere ønsker dette Lovforslag gennemført end at beholde den gamle Lov.

Det ærede Medlem sagde, at Bestemmelsen om de 20 Kr.s Jagtkort havde bevirket, at en Mængde Tjenestekarle ikke havde Raad til at gaa paa Jagt, og derfor havde han ikke noget imod, at den Bestemmelse var indført. Men jeg føler mig nu ikke overbevist om, at det navnlig er Tjenestekarlene, det gaar ud over; der er sikkert mange Husmænd, Haandværkere o. lign., som den Bestemmelse har ramt haardere end Tjenestekarlene, og det er i høj Grad af den Grund, at jeg har ønsket, at de 20 Kr.s Jagtkort blev afskaffet.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger. Jeg føler mig efter de Udtalelser, der er fremsat, overbevist om, at sagligt set er de forskellige Partier her i Salen ikke saa langt fra hinanden, at der ikke nok vil kunne opnaas et Flertal for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Ludvigsen vil jeg gerne sige, at vi kan let komme til Enighed om Fredningsbestemmelsen for Graaanden i Sommertiden. Jeg

skal gerne gaa med til at sætte 1. September — hellere selvfølgelig 15. August, som det ærede Medlem ikke syntes uvillig til at gaa ind paa —, men paa een Betingelse: at han gaar med til, at Sæsonen saa slutter 1. Januar, saa vi bliver fri for Vaagejagten om Vinteren paa de udmattede Graaænder. For Hejrerne Vedkommende indrømmer jeg det ærede Medlem — det har jeg set saa tit hjemme i Hejrekolonierne —, at døde og skudte Hejrer har Kroen fuld af Smaafisk og Aal. Men da det faktisk er en sjælden Fugl her i Landet — den yngler kun i faa Kolonier omkring i Landet —, saa kan jeg forsikre ham for, at det vil ikke være mange Aar, før den Fugl er et Unikum ligesom adskillige af vore Rovfugle, hvis man faar Lov til at skyde den i Juni Maaned, medens Ungerne endnu er paa Reden i Kolonierne.

Overfor den højtærede Minister skal jeg sige, at jeg paa ingen Maade har tilsigtet og heller ikke har haft nogen som helst Grund til at sige Ubehageligheder til ham personlig. Men jeg tror, jeg tilstrækkelig har dokumenteret, at hvis hans Formaal med denne Lov var at værne om den danske Fauna og værne om den udover den Lov, vi allerede har, saa kunde han vanskeligt gøre det paa en daarligere Maade, end Tilfældet er i det Lovforslag, han her har forelagt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Godsejernes Interesser og Brugernes Interesser troede jeg, jeg tilstrækkelig tydeligt havde forklaret, at fra et Godsejersynspunkt er det mig ganske ligegyldigt, for jeg har Raad til at jage i Udlandet, og selv om jeg bundskød hjemme paa Gaardene, vilde det ikke gøre noget nævneværdigt Skaar i mine Interesser. Det vilde have til Følge, at jeg kunde kaste mig i endnu højere Grad over Frøavl paa mine Marker, og det vilde sikkert kunne give mig et saadant Udbytte, at jeg kunde leje bedre Jagt i Udlandet. Men det er netop alle Smaakaarsfolk paa Landet og dem, som kommer derud som Jagtlejere og besøgende fra Byerne, at Landbrugsministerens Bestemmelse om, at Jagtretten skal følge Brugsretten, er til Skade for.

J. P. Jensen: Den højtærede Minister har i det væsentligste udtalt det, jeg ellers vilde have berørt, saa de Bemærkninger, jeg har at gøre, er ganske faa. De ærede Medlemmer Hr. Ulrich og Hr. Holstein mente, at den danske Fauna hurtigt vil blive tilintetgjort, naar Gaardmænd og